

[שלא יירא הדין פדין מאדם רע]

תטו

שנמנע הדין מלירא מאיש מלדין דין אמת, נאפלו הוא איש מזיק צור פנים עבה-המח, אלא נחתך את הדין ולא ישים לבו קלל למה שיגורה עליו מההזק בשביל דינו; ועל זה נאמר "לא תגורו מפגי איש". וילשון ספרי: שקא תאמר ברא אני מאיש פלוני שקא יתרגני או יתרגני או יתרגני אדם מקגי ביחי, שקא ידליק את גדישי או שקא יקציץ את נטיעותי, מלמוד לומר: לא תגורו מפגי איש. שרש מצנה זו, השכל מעיד עליו.

דיגי המצנה, כגון מה שאמרו זכרונם לברכה: שנים שקאו לפניך פדין, אדם רב ואדם קשה, עד שלא תשמע את דבריהם, או אפלו משתשמע את דבריהם ואי אפה יודע להיכן הדין נוטה, אפה רשאי לומר להם "איני נזקק לכם", שקא יתחייב, ונמצא רודף אחר הדין להרגו; אבל משתשמע את דבריהם וחדע להיכן הדין נוטה, אי אפה רשאי לומר להם "איני נזקק לכם", שנאמר: לא תגורו מפגי איש. וכן מלמד היושב לפני רבו וראה זכות לצני, חזקה לעשיה, אינו רשאי להיות שותק, שנאמר: לא תגורו מפגי איש.

ונזהגת מצנה זו בכל מקום ובכל זמן בזכרים, כי להם המשפט. ועובר על זה ולא רצה לדון משירע להיכן הדין נוטה, כמו שאמרנו, מיראת הדין, עבר על לאו זה; ואם הטה גם כן מיראתו, עבר על לאו זה, מלבד שעבר על לאו ד"לא משפט".